

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลัง เพื่อศึกษาผลของการใช้ระบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่อการปฏิบัติตน การหายใจลำบาก และคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง และเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตน การหายใจลำบาก และคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่มารับการรักษาที่ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง โรงพยาบาลพิจิตรจำนวน 50 รายแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน กลุ่มตัวอย่างจะถูกสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) โดยให้มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด กลุ่มทดลองได้รับระบบสนับสนุนและให้ความรู้ โดยใช้แนวคิดมาจากทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเร็ม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติ ระบบสนับสนุนและให้ความรู้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ 1) การประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง 2) การเพิ่มความสามารถในการจัดการอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง 3) การประเมินผล ซึ่งมีระยะดำเนินการ 16 สัปดาห์ ทำการวัดผลด้วยแบบประเมินการปฏิบัติตนในการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่มีค่าความเที่ยงคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.82 แบบทดสอบโดยการเดินบนพื้นราบเป็นเวลา 6 นาที การวัดสมรรถภาพปอดโดยใช้เครื่องสไปโรมิเตอร์ แบบประเมินคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก ชุดย่อ ฉบับภาษาไทย โดยเก็บข้อมูล ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 8,16 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีอิสระ การทดสอบทีคู่ และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า

หลังการทดลอง 16 สัปดาห์ภายในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติตน การหายใจลำบาก และ คุณภาพชีวิตหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติตน การหายใจลำบาก และคุณภาพชีวิต ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติตน ค่าเฉลี่ยอาการหายใจลำบากและคุณภาพชีวิต ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

การเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มทดลองในระยะเวลาทดลองที่แตกต่างกันพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติตน การหายใจลำบาก และคุณภาพชีวิตของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 16 สัปดาห์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าระบบสนับสนุนและให้ความรู้ของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังสามารถนำไปพัฒนาและปรับไปใช้เป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถลดอาการหายใจลำบาก และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ตามสภาพของผู้ป่วยต่อไป

This quasi-experimental research, two - group pretest - posttest design, was implemented to examine and compare the effect of educative supportive system on self practice , dyspnea and quality of life among COPD patients in experimental and control group . Purposive sampling was used to enroll a total of 50 COPD patients from Primary Care Unit of Phichit hospital. Twenty five patients were assigned to the experimental group and twenty five patients were assigned to the control group. The two groups were random assignment and had same characteristic. Subjects in the experimental group received educative supportive system according to the self – care theory of Orem. The control group received a routine instruction from nursing staff. Educative supportive system have three parts1): assessment of the problems and needs of COPD patients 2): increased ability to manage their dyspnea 3): re - assessment at 16 weeks. Cronbach 's Alpha Coefficient for the questionnaires were 0.82, 6 minute walk distance testing, assessed of lung function by spirometor, and the quality of life index (WHOQOL – BRIEF – THAI). Data were corrected at pre – experimental, 8 and 16 weeks after the experiment. Data were analyzed by frequency, mean, standard deviation, independent t-test, pair t-test. and repeated measures

The result of the studied revealed that

After 16 weeks the mean score of self practice, dyspnea and quality of life of the experimental group were significantly higher than those before the experimental at .05 level.

The mean score of self practice, dyspnea and quality of life of the experimental group was significantly higher than those of the control group at .05 level.

In the experimental group, it is found that, the mean score of self practice, dyspnea and quality of life at pre - experimental, after the experimental 8 and 16 weeks were significantly difference at .05 level .

These result implied that the educative supportive system in COPD patients could be used as guideline in nursing care of COPD patients to decreased dyspnea and improve the quatily of life .